

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ УКРАЇНИ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВО-ВИРОБНИЧИЙ ЦЕНТР
КАФЕДРА МЕНЕДЖМЕНТУ

методичні рекомендації

з організації самостійної роботи здобувачів, типові завдання з дисципліни

«КРАЄЗНАВСТВО, КРАЇНОЗНАВСТВО ТА ГЕОГРАФІЯ ТУРИЗМУ»

для здобувачів, які навчаються за першим рівнем вищої освіти («бакалавр»)

галузі знань 24 «Сфера обслуговування»

спеціальність 242 «Туризм»

за освітньо-професійною програмою «Туризм»

Харків – 2020

Друкується за рішенням
Вченої ради навчально-
науково-виробничого центру
НУЦЗ України
Протокол від 16.10.2020 р. № 3

Укладач Поступна О.В.

Красзнавство, країнознавство та географія туризму : методичні рекомендації з організації самостійної роботи та типові завдання для здобувачів, які навчаються за першим рівнем вищої освіти («бакалавр») за спеціальністю 242 «Туризм» / укладач О.В. Поступна. – Х. : НУЦЗУ, 2020. – 20 с.

ВСТУП

Знання щодо історичного розвитку, географічних особливостей, традиційної культури, визначних постатей завжди були ознакою освіченості особистості. Зібрання та систематизація такого роду даних були, як основним науковим напрямом, так і цікавим захопленням для численних науковців та звичайних громадян – справжніх патріотів рідного краю.

На сьогодні в Україні настала вельми сприятлива ситуація для розвитку краєзнавчої, країнознавчої освіти та наукового напрямку географії туризму. Їх зростання можливо спостерігати на різних рівнях: як на професійному так і серед широких верств населення. Це пояснюється піднесенням рівня національної самосвідомості, зростанням інтересу як до загальної історії України в цілому, так і своєї малої Батьківщини – рідного краю, власного коріння, а також до історії інших країн і народів. Найкращим засобом отримання таких знань є здійснення туристських подорожей та екскурсій, оскільки саме туризм як галузь індустрії і спосіб життя базується на відвічній потребі людини у пізнанні навколишнього світу, природи, культури та її схильності до мандрів, першовідкриттів, пересування у просторі та часі.

В цьому контексті на сьогодні особливо цінними знання з краєзнавства, країнознавства та географії туризму є для фахівців туристської сфери. Таке положення обумовлене поступовим збільшенням кількості відвідувань України іноземними туристами, а також актуалізацією та переорієнтацією туристських потоків з закордонних подорожей на внутрішній туризм національного споживача, розвитком екскурсійної діяльності.

Отже, актуальність вивчення навчальної дисципліни «Краєзнавство, країнознавство та географія туризму» зумовлена необхідністю характеристики та визначення властивостей туристських ресурсів конкретних територій, їх обліку та оцінці з позицій задоволення туристського інтересу та створення позитивних туристських вражень від відвідування.

1. Загальні організаційно-методичні вказівки щодо проведення самостійної підготовки здобувачів вищої освіти

Самостійна робота є однією з основних форм організації освітнього процесу, яка здійснюється здобувачем вищої освіти (далі – здобувач) з метою оволодіння навчальним матеріалом у час, вільний від обов'язкових навчальних занять.

Навчальний час, відведений для самостійної роботи здобувача, регламентується робочим, може становити від 1/3 до 2/3 загального обсягу навчального часу, відведеного для вивчення навчальної дисципліни «Краєзнавство, країнознавство та географія туризму».

Зміст самостійної роботи здобувача щодо вивчення дисципліни «Краєзнавство, країнознавство та географія туризму» визначається у програмі навчальної дисципліни, методичних матеріалах, завданнях, вказівках викладачів.

Самостійна робота здобувача забезпечується системою навчально-методичних засобів, передбачених для вивчення навчальної дисципліни «Краєзнавство, країнознавство та географія туризму», а саме: підручниками, навчальними посібниками, конспектами лекцій, методичними матеріалами, списком наукової та фахової монографічної та періодичної літератури тощо.

Типові методичні матеріали для самостійної роботи передбачають можливість здійснити здобувачам самоконтроль та перевірити рівень розуміння й засвоєння ними відповідного навченого матеріалу.

Самостійна робота передбачає вивчення навчального матеріалу, який викладається під час аудиторних занять та міститься у рекомендованій літературі.

Таким чином, *самостійна робота* є важливою складовою освітнього процесу і проводиться з метою закріплення і поглиблення знань, отриманих здобувачами на лекціях та інших видах занять, придбання ними досвіду роботи з літературою, активного пошуку нових знань, підготовки до наступних занять, екзаменів.

2. Вимоги робочої програми навчальної дисципліни «Краєзнавство, країнознавство та географія туризму» стосовно організації проведення самостійної роботи

2.1. Загальні вимоги

Відповідно до вимог стандарту, ОКХ та ОПП, робочої програми навчальної дисципліни «Краєзнавство, країнознавство та географія туризму» студенти повинні:

знати:

- предмет, методи і завдання дисципліни;
- наукові засади навчальної дисципліни;
- природно-географічні основи туристичної діяльності;
- сучасні тенденції розвитку вітчизняного і міжнародного туризму;
- сучасні наукові концепції та моделі в географії туризму;
- методику географічних досліджень в туризмі;
- географічні особливості туристичних потоків і спеціальних видів туризму;
- туристично-рекреаційне районування світу;

вміти:

- застосовувати у процесі дослідження країн та регіонів світу основи туристичного країнознавства;
- користуватися картою та іншими картографічними матеріалами в цілях туризму;
- застосовувати набуті знання для розробки туристично-географічні маршрутів та компонентних і комплексних туристичних характеристик країн і регіонів світу;
- користуватися схемами туристично-рекреаційного районування світу;
- володіти методами географічних досліджень в туризмі;
- оперувати географічною інформацією стосовно визначення атрактивності туристичних ресурсів та оцінки туристичного потенціалу країн

і регіонів на предмет розвитку спеціальних видів туризму;

— пояснювати основні географічні закономірності туристичних потоків;

— розрізняти різні види туристичних ресурсів та здійснювати їхню оцінювання;

— визначати та пояснювати регіональні відмінності у розвитку туризму;

— використовувати географічну інформацію в практичній роботі щодо формування конкурентоспроможного туристичного продукту та підвищення якості туристичного обслуговування споживачів.

2.2. Теми самостійної роботи

Відповідно до пункту 8 робочої програми навчальної дисципліни «Краєзнавство, країнознавство та географія туризму» на самостійну роботу відведено 90 годин, які розподілено на опанування змісту тем, визначених для самостійного опрацювання (табл. 1).

Таблиця 1 – Теми самостійної роботи

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Об'єктно-предметна сфера та джерельна база краєзнавства	8
2	Краєзнавчі дисципліни в системі гуманітарних наук	8
3	Доля краєзнавства у ХХ столітті	6
4	Краєзнавча робота. Напрями вивчення свого краю	8
5	Методи та концепції країнознавчих досліджень	8
6	Національна держава і міжнародний туризм у вимірах глобалізації	8
7	Категорії туристичного країнознавства	8
8	Країнознавча характеристика країн Америки	8
9	Місце і роль географії туризму у програмі підготовки спеціалістів з туризму	8
10	Структура та типологія національних туристичних ринків. Тип національного туристичного ринку України	9
11	Географія активних видів туризму	9
	Разом	90

2.3. Перелік типових питань та типових тестових завдань за темами (змістовими модулями) та за блоками змістових модулів (модульні контролі, екзамен).

2.3.1. Типові питання за змістовими модулями.

За змістовим модулем 1. Теоретичні та методологічні засади краєзнавства.

1. Визначення поняття «краєзнавство».
2. Об'єкт, предмет, задачі та функції туристського краєзнавства.
3. Джерела національного краєзнавства.
4. Методи в туристсько-краєзнавчій діяльності.
5. Напрямки краєзнавчих досліджень.
6. Рівні туристсько-краєзнавчих досліджень.
7. Термінологічні дискусії та їх значення для визначення статусу краєзнавства.
8. Історична періодизація туристського краєзнавства.
9. Витоки краєзнавства.
10. Зародження наукового краєзнавства.
11. Становлення краєзнавства.
12. Організація краєзнавства в Україні.
13. Музеї – державні та громадські установи, що займаються краєзнавчо-освітньою діяльністю.
14. Роль музеїв у розвитку суспільства.
15. Класифікація музеїв України.

За змістовим модулем 2. Туристичне країнознавство як наука.

1. Основні етапи розвитку країнознавчих знань.
2. Інституціоналізація країнознавства.
3. Концепції і предмет країнознавчих досліджень.
4. Історія становлення та розвиток туристичного країнознавства.

5. Місце країнознавства у системі туризмознавчих дисциплін.
6. Функції країнознавчої дисципліни.
7. Завдання країнознавства.
8. Цивілізаційний підхід до вивчення країн сучасного світу.
9. Глобалізація. Міжнародна інтеграція.
10. Геоелекономіка і геополітика.
11. Регіоналізація: сучасні підходи до поділу світу та окремих країн на регіони.
12. Регіони світу.
13. Загальна характеристика Європи.
14. Регіони Європи.
15. Значення Європейського Союзу у розвитку економіки Європи.
16. Характеристика Іспанії.
17. Характеристика Ізраїлю.
18. Характеристика Таїланду.

За змістовим модулем 3. Основи географії туризму.

1. Туризм як результат пересування людей по різних туристських маршрутах.
2. Історія виникнення і розвитку подорожей і туризму.
3. Класифікація та види туризму.
4. Туризм як сучасна галузь «невидимого експорту».
5. Прямий і непрямий вплив розвитку на економіку регіону чи країни.
6. Уявлення про туристичні ринки.
7. Джерела збору інформації про стан зарубіжних і вітчизняних туристських ринків.
8. Чинники, що визначають сегментацію міжнародного туристського ринку.
9. Регіональні та національні туристичні ринки.

10. Послуги на туристичному ринку.
11. Процес рекреаційного та туристського районування та його характеристика.
12. Районоутворюючі ознаки в туризмі та головні риси туристичних районів.
13. Рекреаційна оцінка території та формування рекреаційних районів.
14. Туристичне районування території України.

2.3.2. Типові питання, які виносяться на модульний контроль (приклад МК № 1, тести).

1. Хто першим в Україні обґрунтував поняття «краєзнавство» як науку і виклав його суть, значення та місце в житті народу?

<i>А) П. Тутковський;</i>	<i>В) І. Франко;</i>
<i>Б) С. Рудницький;</i>	<i>Г) Я. Жупанський.</i>

2. До якої групи джерел національного краєзнавства належать архіви музеїв?

- А) краєзнавчої бібліографії;*
- Б) картографічних;*
- В) офіційних;*
- Г) друкованих.*

3. До якої форми краєзнавства відносять недержавні громадські організації?

- А) до державної;*
- Б) до суспільної;*
- В) до освітньої.*

4. Коли був створений Інститут історії України Національної академії наук України?

<i>А) 1921 р.;</i>	<i>В) 1945 р.;</i>
<i>Б) 1936 р.;</i>	<i>Г) 1990 р.</i>

5. Хто сьогодні очолює Інститут історії України Національної

академії наук України?

- А) П. Тронько;*
- Б) С. Рудницький;*
- В) Я. Жупанський;*
- Г) В. Смолій.*

6. Найпростіша короткочасна форма туристичної роботи з метою оздоровлення та загартування організму – це:

- А) прогулянка;*
- Б) похід;*
- В) екскурсія;*
- Г) експедиція.*

7. Вивчення кількісних показників та відповідна характеристика об'єктів і явищ – це який метод туристсько-краєзнавчої діяльності?

- А) літературний;*
- Б) картографічний;*
- В) візуальний;*
- Г) статистичний.*

8. Дослідження маловідомих сторінок історії України, позбавлення хибних нашарування на значні пласти нашої історії, – це завдання якого напрямку краєзнавчих досліджень?

- А) географічного краєзнавства;*
- Б) етнографічного краєзнавства;*
- В) історичного краєзнавства;*
- Г) літературного краєзнавства.*

9. Діяльність різноманітних недержавних товариств, спілок, клубів, об'єднань щодо організації краєзнавчих досліджень – це рівень:

- А) державного краєзнавства;*
- Б) шкільного краєзнавства;*
- В) громадського краєзнавства.*

10. До якої форми учнівсько-студентської туристично-краєзнавчої

роботи відносять зустрічі із славетними земляками?

- А) до стаціонарної форми;*
- Б) до похідної форми.*

11. Твори архітектури, монументальної скульптури та живопису, елементи або структури археологічного характеру, написи, печери та групи елементів, що мають значну універсальну цінність з погляду історії, мистецтва або науки – це:

- А) визначні місця;*
- Б) пам'ятки;*
- В) літературні джерела;*
- Г) ансамблі.*

12. Коли було створено ботанічний сад у м. Львові?

- А) 1830 р.;*
- Б) 1852 р.;*
- В) 1861 р.;*
- Г) 1917 р.*

13. Перший державний степовий заповідник на території України, який було створено в 1921 р., має назву:

- А) «Конча-Заспа»;*
- Б) «Кара-Даг»;*
- В) Біловезька пуща;*
- Г) «Асканія-Нова».*

14. У якому році вперше в Україні було опубліковане зведення державних природних заповідних об'єктів – книга Харківської природоохоронної інспектури?

- А) 1919 р.;*
- Б) 1921 р.;*
- В) 1926 р.;*
- Г) 1932 р.*

15. В 2004 р. Верховною Радою України було прийнято:

- А) Закон України «Про екологічну мережу України»;*
- Б) Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища»;*
- В) Закон України «Про природно-заповідний фонд України»;*

Г) Програму перспективного розвитку заповідної справи в Україні («Заповідники»).

16. До якої категорії природно-заповідного фонду України відносяться біосферні заповідники та заказники?

А) до природних територій та об'єктів;

Б) до штучно створених об'єктів.

17. В якій статті Закону України «Про природно-заповідний фонд України» визначено класифікацію природно-заповідного фонду України?

А) 1;

Б) 3;

В) 5;

Г) 7.

18. Яка категорія природно-заповідного фонду займає найменшу площу в Україні?

А) парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва;

Б) регіональні ландшафтні парки;

В) заказники;

Г) ботанічні сади.

19. Який статус природно-заповідного фонду України можуть мати заказники?

А) тільки загальнодержавного значення;

Б) тільки місцевого значення;

В) загальнодержавного і місцевого значення.

20. Біоконсерваційна функція заповідних об'єктів розповсюджується:

А) на всі категорії заповідних екосистем;

Б) лише на деякі категорії заповідних екосистем.

2.3.3. Типові питання, які виносяться на екзамен.

1. Структура навальної дисципліни «Краєзнавство, країнознавство та географія туризму», її мета та завдання.

2. Визначення поняття «краєзнавство».

3. Об'єкт, предмет, задачі та функції туристського краєзнавства.

4. Джерела національного краєзнавства.

5. Основні етапи розвитку краєзнавства в Україні.
 6. Характеристика основних етапів розвитку краєзнавства в Україні.
 7. Видатні постаті українського краєзнавства.
 8. Становлення краєзнавства як науки.
 9. Методи в туристсько-краєзнавчій діяльності.
 10. Напрямки краєзнавчих досліджень.
 11. Рівні туристсько-краєзнавчих досліджень.
 12. Термінологічні дискусії та їх значення для визначення статусу краєзнавства.
 13. Навчальні краєзнавчі екскурсії.
 14. Організація краєзнавчого спостереження.
 15. Основи проведення практичних робіт з краєзнавства.
 16. Історична періодизація туристського краєзнавства.
 17. Витоки краєзнавства.
 18. Зародження наукового краєзнавства.
 19. Становлення краєзнавства.
 20. Організація краєзнавства в Україні.
 21. Діяльність Української республіканської ради по туризму та екскурсіях щодо розвитку масового туристського руху в Україні.
 22. Утворення та діяльність Всеукраїнської спілки краєзнавців.
 23. Музеї – державні та громадські установи, що займаються краєзнавчо-освітньою діяльністю.
 24. Роль музеїв у розвитку суспільства.
 25. Класифікація музеїв України.
 26. Визначні музеї України.
 27. Львів – місто-музей і місто музеїв.
 28. Теорії про дату заснування міста Харкова.
 29. Теорії про походження назви міста Харкова.
 30. Герб міста Харкова та повітових міст Харківської області.
- Будівництво Харківської фортеці.

31. Основні етапи розвитку країнознавчих знань.
32. Інституціоналізація країнознавства.
33. Концепції і предмет країнознавчих досліджень.
34. Історія становлення та розвиток туристичного країнознавства.
35. Місце країнознавства у системі туризмознавчих дисциплін.
36. Функції країнознавчої дисципліни.
37. Завдання країнознавства.
38. Територія країни, її склад, ресурси.
39. Параметри території країни: розмір, кордони, конфігурація.
40. Державні кордони, їхня характеристика.
41. Цивілізаційний підхід до вивчення країн сучасного світу.
42. Глобалізація. Міжнародна інтеграція.
43. Геоелектроніка і геополітика.
44. Регіоналізація: сучасні підходи до поділу світу та окремих країн на регіони.
45. Регіони світу.
46. Політична карта світу: форми правління, форми державного устрою, типи політичних режимів.
47. Расові та етнічні відмінності людства.
48. Мовне розмаїття населення Землі.
49. Релігійна строкатість світу.
50. Загальна характеристика Європи.
51. Регіони Європи.
52. Значення Європейського Союзу у розвитку економіки Європи.
53. Формування сучасної політичної карти країн Центрально-Східної Європи.
54. Країнознавча характеристика однієї з країн Центрально-Східної Європи.
55. Характеристика країн з високим рівнем розвитку туризму.
56. Поняття «образ» - «імідж» - «бренд» території: ієрархія, сутність,

властивості та специфіка застосування.

57. Методологічні основи створення туристичного іміджу країни.
58. Туризм як результат пересування людей по різних туристських маршрутах.
59. Історія виникнення і розвитку подорожей і туризму.
60. Класифікація та види туризму.
61. Туризм як сучасна галузь «невидимого експорту».
62. Прямий і непрямий вплив розвитку на економіку регіону чи країни.
63. Уявлення про туристичні ринки.
64. Джерела збору інформації про стан зарубіжних і вітчизняних туристських ринків.
65. Чинники, що визначають сегментацію міжнародного туристського ринку.
66. Регіональні та національні туристичні ринки.
67. Послуги на туристичному ринку.
68. Зміст і специфіка поняття «індустрія туризму».
69. Структура індустрії туризму за різними авторами і підходами.
70. «Туристсько-рекреаційна інфраструктура»: визначення поняття.
71. Визначення поняття «туристичний ринок» (або «ринок туристичних послуг»).
72. Особливості туристичного попиту та туристичної пропозиції.
73. Чинники формування та види ринку туристичних послуг.
74. Структура та типологія національних туристичних ринків.
75. Тип національного туристичного ринку України.
76. Процес рекреаційного та туристського районотворення, його характеристика.
77. Районоутворюючі ознаки в туризмі та головні риси туристичних районів.
78. Рекреаційна оцінка території та формування рекреаційних районів.

79. Туристичне районування території України.
80. Поняття «туризм» і «турист»: українське і міжнародне розуміння.
81. Підходи до визначення туризму та їх географічна інтерпретація: статистичний функціональний, сутнісний (системний).
82. Туризм як соціо-еколого-економічна система.
83. Суб'єкти туризму.
84. Сутність і співвідношення понять «вільний час», «дозвілля», «відпочинок», «розваги», «рекреація», «туризм».
85. Сутність і співвідношення понять «туризм», «подорож», «екскурсія», «міграція».
86. Функції туризму: медико-біологічна, соціально-культурна, економічна, виховна, комунікативна, екологічна.
87. Зміст та завдання науки «Географія туризму». Погляди науковців на об'єкт і предмет дослідження географії туризму.
88. Вивчення туризму в соціології, психології, економіці, правознавстві та інших науках. Тематика досліджень туризму зазначеними науками.
89. Співвідношення географії туризму і туризмології, географії туризму і рекреаційної географії (спільні риси та відмінності).
90. Місце географії туризму в ієрархічній структурі географічних і суспільно-географічних наук за різними авторами.
91. Функції географії туризму (теоретична, конструктивна, освітня, виховна, світоглядна, прогностична).
92. Зв'язки географії туризму з іншими науками – географічними і негеографічними.
93. Історія виникнення і розвитку географії туризму в Україні. Вклад українських учених у розвиток географії туризму.

3. Література

1. Аріон О.В. Географія туризму: навч.-метод. посіб. / О.В. Аріон,

С.І.Уліганець. – К. : ВГЛ «Обрії», 2009. – 172 с.

2. Бабкин А.В. Специальные виды туризма / А.В. Бабкин. – Ростов-на-Дону : Феникс, 2008. – 252 с.

3. Бейдик О.О. Словник-довідник з географії туризму, рекреалогії та рекреаційної географії / О.О. Бейдик. – К. : Ін-т туризму федерації профспілок України, 1998. – 130 с.

4. Бейдик О.О. Тлумачний словник термінів з рекреаційної географії (географії туризму) / О.О. Бейдик. – К. : ВПЦ «Київ. ун-т», 1993. – 56 с.

5. Блїй де. Г. Географія: світи, регіони, концепти / Блїй де. Г., Муллер П. ; пер. з англ. ; передмова та розділ «Україна» О. Шаблія. – К. : Либідь, 2004. – 740 с.

6. Голубко В. Історичне краєзнавство : навч. посіб. / В. Голубко, С. Качарба, А. Середняк. – Ч. І. – Львів : Видавничий центр ЛНУ ім. І. Франка, 2005. – 130 с.

7. Домбровська С.М. Краєзнавство, країнознавство та географія туризму : опорний конспект лекцій [для всіх форм навчання спец. 242 «Туризм»] / С.М. Домбровська. – Х. : НУЦЗУ, 2019. – 319 с.

8. Дорошко М.С. Країнознавство. Країни СНД : навч. посіб. / М.С. Дорошко. – К. : МАУП, 2007. – 286 с.

9. Жванко Л.М. Краєзнавство : конспект лекцій (для студ. усіх курсів ден. і заоч. форм навчання напрямів підготовки: 6.030504 «Економіка підприємства», 6.030509 «Облік і аудит», 6.030601 «Менеджмент») / авт.: Л.М. Жванко ; Харк. нац. акад. міськ. госп-ва. – Х. : ХНАМГ, 2010. – 163 с.

10. Кляп М.П., Сучасні різновиди туризму : навч. посіб. / М.П. Кляп, Ф.Ф. Шандор. – Київ : Знання, 2011. – 334 с. (Серія "Вища освіта ХХІ століття").

11. Кузик С.П. Географія туризму : навч. посіб. / С.П. Кузик. – К.: Знання, 2011. – 271 с.

12. Кусков А.С. Туристское ресурсоведение / А.С. Кусков. – М. : Академия, 2008. – 208 с.

13. Лажнік В.Й. Країнознавство : навч.-метод. комплекс дисципліни / В.Й. Лажнік, І.П. Мандрик. – Луцьк : Східноєвропейський нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2017. – 95 с.
14. Лизогуб В.А. Країнознавство : курс лекцій / В.А. Лизогуб. – Х. : Право, 2017. – 368 с.
15. Любіцева О.О. Ринок туристичних послуг (геопросторові аспекти) / О.О. Любіцева. – К. : Альтерпрес, 2002. – 436 с.
16. Мальська М.П. Туристичне країнознавство. Європа : навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл.] / М.П. Мальська, М.З. Гамкало, О.Ю. Бордун. – К. : Центр учбової літератури, 2009. – 224 с.
17. Масляк П.О. Рекреаційна географія : навч. посіб. / П.О. Маслік. – К. : Знання, 2008. – 343 с.
18. Панкова Є.В. Туристичне краєзнавство : навч. посіб. / Є.В. Панкова. – К. : Альтерпрес, 2003. – 352 с.
19. Парфіненко А.Ю. Туристичне країнознавство : навч. посіб. / А.Ю. Парфіненко. – Х. : Бурун-книга, 2009. – 288 с.
20. Петринка Л.В. Географія туризму / Л.В. Петринка. – Х. : Основа, 2011. – 96 с.
21. Покоłodна М.М. Туристське краєзнавство : навч. посіб. / М.М. Покоłodна, Л.Д. Божко ; Харк. нац. ун-т міськ. Госп-ва ім. О.М. Бекетова. – Х. : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2013. – 310 с.
22. Сапожникова Е.Н. Страноведение: теория и методика туристского изучения стран : учеб. пособ. [для выс. уч. заведений] / Е.Н. Сапожникова. – М. : Изд. центр Академия, 2008. – 240 с.
23. Смаль І.В. Основи географії рекреації і туризму : навч. посіб. / І.В. Смаль. – Ніжин : Вид-во НДПУ ім. М. Гоголя, 2004. – 264 с.
24. Смаль І.В. Туристичні ресурси світу / І.В. Смаль. – Ніжин : Вид-во Ніжин. держ. ун-у імені Миколи Гоголя, 2010. – 336 с.
25. Туристичне країнознавство : навч. Посіб. / за ред. В.Ф. Семенова. – Одеса : «Атлант» ОДЕУ, 2010. – 340 с.

26. Українське краєзнавство: сторінки історії та історія культури : навч.-наочний посіб. [для студ. вищ. навч. закл. зі спец. 242 «Туризм»] / С.М. Домбровська, О.В. Поступна, О.В. Степанко. – Харків : Вид-во ХНАДУ, 2019. – 338 с.

27. Федорченко В.К. Історія туризму в Україні : навч. посіб. [для студ. вузів] / В.К. Федорченко, Т.А. Дьорова. – К. : Вища школа, 2002. – 195 с.

ПОСТУПНА Олена Вікторівна

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

з організації самостійної роботи студентів, типові завдання з дисципліни

«КРАЄЗНАВСТВО, КРАЇНОЗНАВСТВО ТА ГЕОГРАФІЯ ТУРИЗМУ»

для здобувачів, які навчаються за першим рівнем вищої освіти («бакалавр»)

галузі знань 24 «Сфера обслуговування»

спеціальність 242 «Туризм»

за освітньо-професійною програмою «Туризм»

Підписано до друку 17.11. 2020 р.
Формат 60x84/16. Обл.-вид. арк. 0,7.
Гарнітура Таймс. Тираж 50 прим.

Віддруковано з оригінал-макета в друкарні ФОП Леонов Д.С.
61023, м. Харків, вул. Весніна, 12, тел. (057) 717-28-80